

[திரு. சே. அரங்கநாயகம்]

[1981 ஏப்ரல் 10]

ஆர்வம் கெட்டுள்ளதால், அவர்கள் அதை பயன்படுத்திச் கொண்டு இப்படிச் சமுதாயத்திலே தவறான வழிகளில் நடக்கிற முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பாக தமிழ்நாடு அரசிற்குத் தமிழ் நாட்டில் தடைபெறுகின்ற எந்தப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும், கல்வி நிலையமாக இருந்தாலும் அதைச் சென்று பார்வையிடுகிற அளவிற்கு ஒரு அதிக ரத்தை மத்திய அரசு தரவேண்டும். அந்த அதிகாரத்தைப் பெறுவோமேயானால் இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நிச்சயமாக நீக்கிவிடலாம். அது பற்றி நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அறிவித்து, இதற்குப் பிறகு அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டியதில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின்பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

அ. தாம்பரம் அஜந்தா சீட்டுக் கம்பெனியில் பணம் கட்டியவர்கள் நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : “தாம்பரம் அஜந்தா சீட்டுக் கம்பெனியில் பணம் கட்டியுள்ள பொது மக்களிடையே நிலவும் கவலை குறித்து”

திருவாளர்கள்—ப. பொன்னுரங்கம், பம்மல் நல்லதம்பி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், கே. ரமணி, ரா. உமாநாத் ஜே. ஹேமச்சந்திரன், சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, எம். ஆறுமுகம், மு. அம்பிகாபதி, பொ. விஜயராகவன், கே. எம். தங்கமணி, மு. அப்பாதுரை, ஆகியோர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதைமாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

1981 ஏப்ரல் 10]

கவன ஈர்ப்புகள்

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை விதி 54-ன் கீழ், கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்றாலும், மற்ற அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

“தாம்பரம் அஜிந்தா சீட்டுக் கம்பெனியில் பணம் கட்டியுள்ள பொது மக்களிடையே நிலவும் கவலை குறித்து”

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார் பரக கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றைப் பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம், குரோம்பேட்டை தாம்பரம், சாண்டோரியம் நெ. 1. இரயில்வே ஸ்டேஷன் சாலையில் “அஜிந்தா ப்யூட்டி ஸ்டோர்ஸ்” என்ற பெயருடைய சீட்டுக் கம்பெனி ஒன்றை திரு. சின்னத்துரை என்பவர் 20-8-1980 முதல் நடத்தி வந்தார். இக்கம்பெனி தமிழ்நாடு பொது வணிகவரிச் சட்டம் 1959 ன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் வீட்டுக்குத் தேவையான எவர்சில்வர் சாமான்கள், இரும்பு நாற்காலிகள், கைக் கெடிகாரங்கள் போன்ற பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இதன் பொருட்டு இவர் தாம்பரம் சாண்டோரியம் பகுதியில் நான்கு கிடங்குகளையும் வைத்திருந்தார். இவரது வியாபாரத் திற்கு ராம் நிவாஸ், சத்யம் என்ற இருவரும் மற்றும் 20 நபர்களும் உதவி செய்தனர். இச்சீட்டுக் கம்பெனியில் வாடிக்கையாளர் ஒருவர் ரூபாய் 15-50-க்கு ஒரு சீட்டு வாங்கினால் 30 நாட்களுக்கு பிறகு ரூ. 30/- பெறுமானமுள்ள ஒரு பொருள் வழங்குவது நடைமுறையாக இருந்தது. பின்னர் இத்தொகை ரூ. 16.50 என்றும், இதற்கான கால் வரையறை 40 நாட்கள் என்றும் உயர்த்தப்பட்டது. இச்சீட்டு விற்பனை சென்னை நகரத்திலும் அதன் சுற்றிப்புறத்திலுமுள்ள பெரும்பாலான பெண் மக்களது கவனத்தை ஈர்த்தது. சீட்டு வாங்கிய எல்லாருக்கும் குறிப்பிட்ட காலவரையறை முடிந்தவுடன் சீட்டுக்களைத் திரும்பப் பெற்ற பின் பொருட்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இவ்விற்பனையில் திரு. சின்னத்துரை பொருட்கள் வாங்கி விற்பது போன்றவற்றில் எந்தவிதமான கணக்கு வழக்குகளும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. எனவே இதேமாதிரியாக மற்ற வேறு இரு கோஷ்டியினர் போலி சீட்டுக்கள் அச்சீட்டு பொதுமக்களிடையே வழங்குவதற்கு இம் முறை வழிவகுத்தது. இதனை அறிந்த திரு. சின்னத்துரை, குரோம்பேட்டை காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்ததின்பேரில் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு பின் குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

இதன் பிறகு 17-3-1981, 13-3-1981 ஆகிய தினங்களில் தாம்பரம் வணிகவரித்துறை அதிகாரியும், அவரைச் சார்ந்தவர்களும் திரு. சின்னத்துரைக்குச் சொந்தமான “அஜிந்தா ப்யூட்டி ஸ்டோர்ஸ்” பார்வையிட்டு பலவித ரெகார்டுகளை கைப்பற்றி

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

[1981 ஏப்ரல் 10]

உள்ளனர். மேலும் அக்கடையில் மொத்த விற்பனை ரூ. 5 லட்சம் என்று மதிப்பிட்டனர். இதனால் பெரும் அதிர்ச்சி அடைந்த திரு. சின்னத்துரை 19-3-1981 அன்று வாடிக்கை யாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொருட்களைக் கொடுக்காமல் அவரும் அவருடன் பணியாற்றியவர்களும் கடையிலிருந்து வெளியேறிவிட்டனர். கடையின் சொந்தக்காரர் தலைமறைவாகி விட்டார் என்ற வதந்தி மக்களிடையே பரவியது. இதனால் சீட்டுகள் வாங்கியவர்களும், மற்றும் தாம்பரம் சானடோரியத்தைச் சேர்ந்த சிலரும் ஒன்று சேர்ந்து 19-3-1981 அன்று விடியற்காலை சுமார் 2.00 மணியிலிருந்து 6.00 மணிக்குள் அச்சீட்டுக் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான கிடங்குகளை வலுக்கட்டாயமாக திறந்து சுமார் 3 லட்சம் மதிப்புள்ள பாத்திரங்கள், இரும்பு நாற்காலிகள் போன்ற பல பொருட்களைக் கடத்திச் சென்றுவிட்டனர். இச் சம்பவம் குறித்து அன்று காலை சுமார் 8.00 மணிக்கு திரு. சின்னத்துரை குரோம்பேட்டை காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்தார். கடத்தப்பட்ட பொருட்களில் 90 சதவிகிதம் பொருட்கள் பல்லாவரம் வட்ட காவல்துறை ஆய்வாளர் உள்ளூர்வாசிகளின் உதவியுடன் கைப்பற்றினார். இதன் தொடர்பாக வரதன் என்பவரும் மற்றும் 34 பேரும் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் முதற் குற்ற நன்னடத்தைச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

3. இதன்பின் 23-3-81 அன்று தாம்பரம் வணிகவரி அதிகாரி அச்சீட்டுக் கம்பெனியிலிருந்து வரி பாக்கி செலுத்தாமைக்காக ரூ. 4,03,979 மதிப்புள்ள எல்லா பொருட்களையும் காவல் துறையினரின் பாதுகாப்புடன் கைப்பற்றி உள்ளனர். 25-3-1981 அன்று அச்சீட்டுக் கம்பெனியின் பெண் வாடிக்கையாளர்கள் காலை 8.00 மணியிலிருந்து குரோம்பேட்டைக் காவல் நிலையத்தின் முன்கூடி தாங்கள் வாங்கிய டிக்கெட்டுக் காண பொருட்களைத் தர வேண்டும் என்று கோரினர். சிறிது சிறிதாக இக்கூட்டம் ஆயிரத்துக்கும் மேலாக மாறி குரோம்பேட்டை இ. எஸ். டி. சாலையில் வாகனப் போக்குவரத்திற்குத் தடை செய்தது. செய்தி அறிந்த உடன் செங்கை மாவட்ட காவல்துறை அதிகாரி அவ்விடத்திற்கு விரைந்து சென்று குற்ற வழக்கு ஒன்று, சீட்டுக் கம்பெனிச் சொந்தக்காரருக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது என்றும், சுமார் இரண்டு லட்சம் மதிப்புள்ள பாத்திரங்களும் உடமைகளும் விற்பனை வரித் துறையினரால் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன என்றும் அக்கூட்டத்தினரிடையே எடுத்துக் கூறினார். ஆனால் இம்முறையீட்டினை அக்கூட்டத்தினர் செவி சாய்க்காமல் தொடர்ந்து போக்குவரத்தை தடை செய்தனர். எனவே கூட்டத்தினர் கலைந்து செல்லும்படி எச்சரிக்கப்பட்டனர். பின்னர் இக்கூட்டத்தில் 50 சதவிகிதத்தினர் தங்களுடைய உடைமைகளைத் திரும்பப்பெற நீதிமன்றத்தில் மனு செய்து கொள்வதின் பொருட்டு தங்களுடைய பெயர்களுக்கும் மற்ற விபரங்களையும் கொடுத்து விட்டு கலைந்து

1981 ஏப்ரல் 10] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

சென்றனர். மற்ற சுமார் 100 பெண்கள் உட்பட்ட 500 பேர்கள் தொடர்ந்து போக்குவரத்துக்குத் தீங்கிழைத்தனர். மேலும் இக் கூட்டத்தினரிடையே இருந்த ஆண்கள், காவல்துறையினர் மீதும், காவல் நிலையத்தின் மீதும் கற்களை வீசினர். இதன் விளைவாக தாசில்தாரது வேனின் மேற்பகுதிக்கு சேதம் ஏற்பட்டதுடன் உதவிக் கண்காணிப்பாளருக்குக் காயமும் ஏற்பட்டது. பின்னர் கூட்டத்தினரிடையே உள்ள பெண்கள் எச்சரிக்கை விடுத்த பின் தனியே பிரிக்கப்பட்டனர், செங்கல்பட்டு மாவட்ட காவல்துறை அதிகாரி கற்களை வீசித் தீங்கிழைத்த கட்டுக்கடங்காத கும்பலை விரட்டினார். போக்குவரத்திற்கு இடையூறு செய்தும், காவல் துறையினரைத் தாக்கியும் தீங்கிழைத்தவர்களில் 7 ஆண்களையும் இச்சம்பவத்திற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த பெண்கள் மூவரையும் காவல் துறையினர் துரத்திக் கைது செய்தனர். கூட்டத்தில் உள்ள மற்ற பெண்கள் கூட்டத்தினரிடையே கற்கள் வீசப்பட்டதைக் கண்டவுடன் கலைந்து சென்றனர். இதன் தொடர்பாக குரோம்பேட்டைக் காவல் நிலையத்தில் குற்ற எண் 272/81ல் இ. பி. கோ. பிரிவு 147, 336, 353, 427ன் கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப் பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது. 'அஜந்தா ப்யூட்டி ஸ்டோர்ஸ்' சொந்தக்காரர் திரு. சின்னத்துரையும் மற்றும் மூவரும் ஏற்கனவேயே கைது செய்யப்பட்டு 24-3-81 அன்று குரோம்பேட்டை காவல் நிலையக் குற்ற வழக்கு எண். 271/81 படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்கொண்டு விசாரணையிலிருந்து திரு. சின்னத்துரை, வங்கியில் அவரது கணக்கில் ரூபாய் 1,28,235.30 வைத்திருந்ததை வணிக வரித் துறையினரால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதாக அறியப் பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட திரு. சின்னத்துரை என்பவர் இதேமாதிரியான வழக்கு ஒன்றில் சில வருடங்களுக்கு முன் திருச்சியில் ஈடுபட்டிருந்ததாகவும் அறியப்பட்டது. எனவே பரங்கிமலை காவல்துறை ஆய்வாளர் அவ்வழக்குகளின் மீது விரைவில் புலன் விசாரணையை முடிக்குமாறு கோரப் பட்டுள்ளார்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாம்பரம் சானடோரியத்திற்குப் பக்கத்திலே அஜந்தா ப்யூட்டி ஸ்டோர்ஸ் என்ற கடையில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஏதோ குறைந்த தொகை செலுத்தினால், குறுகிய காலத்தில் கணிசமான மதிப்புள்ள பொருள்கள் ரேடியோ, ஸ்டில் சாமான்கள், பர்னிச்சர், டி. வி. போன்றவை கொடுக்கப்படும் என்ற பெரும் அளவில் பணம் கட்டி அதில் ஒரு ரூமர், அறிக்கை யிடல் அப்படித்தான் இருக்கிறது, அதனால் பணம் கட்டியவர்கள் பதில் நிலைக்கு ஆளாகி அங்கே சென்று அந்த கட்டிடத்தை கொள்ளை அடித்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கொள்ளை அடித்தவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. ப. பொன்னுரங்கம்)

[1981 ஏப்ரல் 10]

(முற்பகல் 10-40)

அதுவும் கொள்ளை எப்படி நடந்திருக்கிறது என்றால் நம்முடைய ஆட்சியிலே — எக்ஸ்ட்ரா ஆர்டினரியாக நிர்வாகத்திலே நடக்கிற மாதிரி — இதுவும் எக்ஸ்ட்ரா ஆர்டினரியாக நடந்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கையிலேயே சொல்லி இருக்கிறார்கள். விடியற்காலை 2 மணியிலிருந்து 6 மணி வரையிலே கொள்ளை நடந்திருக்கிறது. பக்கத்திலே தான் குரோம்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது, 5 மணி நேரம் கொள்ளை நடந்திருக்கிறது ஆனால் அதுவரையிலே போலீஸ் ஆக்ஷன் எடுக்கவில்லை, கொள்ளை முடிந்தபிறகு, பொருட்களை எடுத்துச் சென்றபிறகு போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. 34, 35 பேர்கள் கைதுசெய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சாதாரணக் குற்றவாளிகளாக நடத்தப்படவில்லை போலீஸைப் பொறுத்த வரையில். ஐ.பி.சி. 457 வது செக்ஷன், 380 வது செக்ஷன், 34 வது செக்ஷன்களிலே வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 457 என்றாலே கடுமையான தண்டனை 14 ஆண்டுக் காலம் தண்டனை அளிக்கப் படுவண்டும். அதைப்போலவே 380 வது செக்ஷன் என்றால் 5 ஆண்டுக்காலம் தண்டனை கொடுக்கப் படுவண்டும். இதுபோன்ற செக்ஷன்களிலே போடக்கூடிய அளவுக்குக் கடுமையான குற்றங்களை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்கு மன்றத்திலே அவர்கள் மன்னித்து விடப்படுகிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல், அவர்கள் மன்னித்து மட்டும் விடப்படவில்லை, அந்த கடுமையான குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் போலீஸ் வண்டியிலே ஏற்றிச் செல்லப்பட்டு அவர்களுடைய இல்லங்களுக்கே கொண்டு விடப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியிலே இது எல்லாக் குற்றவாளிகளுக்கும் பொருந்துமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் மாதிரிப் பேச முடியாது. ஒன்றிரண்டு கேள்விகள் கேட்கலாம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : நேரேட் பண்ணாமல் எப்படிக்கேட்க முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : அந்த நிறுவனமே அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனம் தான். கடந்த ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நிறுவனம். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்களைக் கைப்பற்றி குரோம்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே வைத்திருக்கிறார்கள். பாண்டியன் என்ற இன்ஸ்பெக்டர் மேற்பார்வையிலே கைப்பற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் இந்த அறிக்கையிலேயே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே பெண்

1981 ஏப்ரல் 10]

கவன ஈர்ப்புக்கள்

களும் ஆண்களும் சென்றிருக்கிறார்கள். அனைவரும் விரட்டப் பட்டிருக்கிறார்கள். விரட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அறிக்கையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். யார் தாய்மார்கள், ஒருவர் பெயர் ஜோதிபாய்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விதிக்கு மாறாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். கேள்வியாக மட்டும் கேட்க வேண்டும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : நம்முடைய புளோரிலே பிரிசிடன்ட் இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பற்றி எப்படிக்கேட்காமலிருக்க முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு வேறு முறையிலே கொண்டுவரவேண்டும். விவாதமாகப் போகக் கூடாது. கேள்வியாகத்தான் இதிலே கேட்க முடியும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : 55 இல் கொடுத்தேன், 54 ஆக மாற்றி இருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய தலைவிதி வேறு என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் கேள்வியை முடியுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : குற்றவாளிகளை விடுவித்த போலீசார் மீது கடுமையான நடவடிக்கை—பாண்டியன் என்பவர் தலைமையிலே உள்ள போலீசார்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே சில விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். வதந்தியை நம்பி உணர்ச்சி வயப் பட்டு தவறிழைத்த குற்றவாளிகள் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிலே குற்றம் காண்பது நல்லதல்ல. மேலும் குறிப்பிட்ட இந்த கொள்ளையானது மிகவும் எக்ஸ்ட்ரா ஆர்டினரியாக நடந்தது என்றார்கள் அதிலே ஆச்சரியப் படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. காலிங் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸிலே இவ்வளவு எக்ஸ்ட்ரா ஆர்டினரியாக பேசக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் பார்க்கிற போது சமுதாயம் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : இன்னொரு குவஸ்டின்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கேள்வியாகக் கேட்கவில்லை.

திரு. கு. ரமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, 19 ஆம் தேதியன்று நடந்த அந்தச் சம்பவத்தில் தங்கள் பொருள்களெல்லாம் போய்விட்டன, அந்தக் கடைச் சொந்தக்கார ஆசாமியும் தலைமறைவாகிவிட்டார் என்பதால் ஆத்திரம் கொண்ட ஜனங்கள் கூடியபொழுது எட்டு பேர் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் எச்சரிக்கை செய்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். 25 ஆம் தேதி பிரமாண்டமான கூட்டம் கூடி தங்களுக்கு விறியோகம் செய்ய வேண்டிய பொருட்களை விறியோகம் செய்யவில்லை என்பதால் தங்களுக்குப் பொருள் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். கடைக்காரர் ஏற்கனவே குற்றவாளி என்பது இந்த அறிக்கையிலே இருக்கிறது. இதுபோன்ற குற்றத்தைச் செய்துவிட்டு, அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி சுமார் 4 இலட்சத்து 4 ஆயிரம் ரூபாய் வரிகட்டாமல் இருந்திருக்கிறார். இதுபற்றி வரி வசூல் செய்கின்ற துறை என்னதான் செய்து கொண்டிருந்தது? முன்பே பல சீட்டுக் கம்பெனிகள் உரிமம் பெற்று நடத்தி திவால் ஆகிவிட்டன என்ற பெயரில் மக்களை ஏமாற்றுவது என்பது தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றிருக்கிறது. அதிலிருந்து பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த ஜனங்கள் 25 ஆம் தேதி வந்ததற்குக் காரணம், மூன்று இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பொருட்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு கோடவுன்களை உடைத்து எடுத்துச் செல்லப்பட்ட 90 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட பொருட்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டு வைது போலீஸ் கையிலே இருக்கிறது. போலீசார் ஏன் அதை வைத்திருக்கிறார்கள்? வரித் துறையினர் கையிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சீட்டுப்போட்ட ஜனங்களுக்கு முதலில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பொருட்களைக் கொடுத்துவிட்டு, சர்க்காருக்கு வர வேண்டிய வரி சம்பந்தமாக பேங்கில் இருக்கின்ற ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பணத்தை சர்க்கார் பறிமுதல் செய்யலாம்; மற்றும் வீடு, தாவர சங்கம் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து விடுவதென்பதும். வரித் துறையினர் விட்டுவிட்டதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டதை அரசு உணர்ந்து, ஒருபாவமும் அறியாத ஏராளமான பெண்கள் பணம் போட்டு சீட்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள், எனவே, போலீசார் கையிலே வைத்திருக்கும் அந்தச் சொத்துக்களை எடுத்து அந்த ஜனங்களுக்கு விறியோகம் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக, ஆத்திரத்தோடு 25 ஆம் தேதி வந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருப்பது தவறு. அவர்கள்மேல் இருக்கக்கூடிய கேஸ்களை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்த நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க முயற்சிக்குமோ என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, சொத்துக்களைக் கைப்பற்றி, Commercial Tax Officer, Tambaram, அவர்கள் போலீஸ் உதவியுடன், செலுத்த வேண்டிய வரி பாக்கிக்காக கையகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கட்டண ரசீதுகளைப் பெற்றுக்கின்றவர்களுக்கு இந்தப் பொருட்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். இது மிகவும் விசித்திரமான சம்பவம். ஏனென்றால், அந்த டிக்கட்டுகளுக்கோ, அந்த டிக்கட்டுகளின் முறைக்கோ கணக்கு வழக்கு கிடையாது. போலி டிக்கட்டுகளும் அச்சிடப்பட்டு மற்றவர்

1681 ஏப்ரல் 10]

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

களுக்கும் அந்த ரசீதுகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எது உண்மை, எது போலி என்பது பிரச்சினைக்குரியது. போலி டிக்கெட் அச்சடித்தவர்களைக் கைது செய்ய தேடி வருகிறார்கள். இக்கம்பெனி தமிழ்நாடு பொது வணிகவரிச் சட்டம் 1959-ன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு செயல்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது; 20-8-1980 இலிருந்து நடத்தி வந்தார்கள். உடனடியாகக் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட், வரி பாக்கிக்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள், ஏற்கனவே ஒரு குற்றத்திலே சம்பந்தப் பட்டவர்கள் என்று அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏமாறுகின்றவர்கள் இருக்கின்றவரையில் ஏமாற்றுவார்கள் இருப்பார்கள் என்பதுதான் இதிலிருந்து தெரிகிறது.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மார்ச் 25-ஆம் தேதியன்று போலீசார் இந்த ஏமாந்த மக்களுக்கு இந்தப் பொருட்களைத் தருவதாக அறிவித்து அந்த அடிப்படையிலேதான் அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்னாலே மக்கள் குழுமியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயே விவரமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஏமாந்த மக்களுக்கு, உண்மையாகப் பணம் கட்டி ரசீது வைத்திருக்கும் மக்களுக்கு இந்தப் பொருட்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல் அரசுக்கு வர வேண்டிய வரி பாக்கிக்காக அந்தச் சொத்துக்களை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய வருமானத்தை நாம் வசூலிப்பதா அல்லது வாங்கிய சீட்டுகளுக்கு இந்தப் பொருட்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதா என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராயும்.

(முற்பகல் 10-50)

ஆ. கண்ணகி கோயிலை கேரள அரசு அதிகாரிகள் கையகப் படுத்த முயற்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : “மதுரை மாவட்டம் உத்தம்பாளையம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள கண்ணகி கோயிலை கேரள அரசு அதிகாரிகள் கையகப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சி குறித்து” திருவாளர்கள் இரா. தாமரைக்கனி, ப. நெடுமான், ஆர். டி. கோபாலன் ஆகியோர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்கள் ஒருவர் இந்த மாண்புமிகு கெய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. இரா. தரமரைக்கனி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “மதுரை மாவட்டம் உத்தமபாளையம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள கண்ணகி கோயிலை கேரள அரசு அதிகாரிகள் கையகப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சி குறித்து” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற விதி எண். 54ன் கீழ் கொடுக்கப்படும் மாண்புமிகு செய்தி மற்றும் அறநிலையத்துறை அமைச்சரின் அறிக்கை :

சிலப்பதிகார காப்பிய நாயகி கண்ணகியின் நினைவாக எழுப்பப் பெற்ற பத்தினிக் கோட்டம் என்றழைக்கப்படும் கோயில் ஒன்று, தொன்றுதொட்டு தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டத்தின் எல்லைப்பகுதியில் இருந்து வருகிறது. இக்கோயில் ‘மங்கலதேவி கோயில்’ என்றும் ‘கண்ணகி கோயில்’ என்றும் நீண்டகாலமாக அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இக்கோயில் மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளம் வட்டத்தைச் சார்ந்த பாதுகாக்கப்பட்ட வண்ணாத்தி பாரை என்னும் வனப்பகுதிக்குள் 4,380 அடி உயரத்தில் நீண்ட சுதூர வடிவமுள்ள 86 சென்ட் நிலத்தில் உள்ளது. மேற்கண்ட கண்ணகி கோயில் உள்ள இடத்தைக் குறித்து கேரள அரசு ஒரு புதிய கருத்தை எழுப்பியுள்ளது. கேரள அரசின் மாறுபட்ட இக்கருத்தைப் பற்றி ஒரு முடிவு காண வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தம் 6—10—1980 நாளிட்ட கடிதத்தில் இந்திய பிரதமரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இக்கடிதத்திற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை தலைமை இயக்குநர், (Director General), இந்திய நில அளவைத்துறை துணைத் தலைமை நில அளவையர் (Deputy Surveyor General) மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட இர மாநிலங்களின் வருவாய்த்துறை செயலர்கள் (Revenue Secretaries.) கொண்ட குழு இரு மாநில நில அளவையர் சார்ந்த இயக்குநர்களின் உதவியோடு நேரில் கண்டறிந்தால் இப்பிரச்சினைக்கு சுமுகமான தீர்வு காண ஏதுவாகும் என்று கேரள முதல் அமைச்சருக்கு கடிதம் எழுதுவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். இது சம்பந்தமாக இந்திய அரசின் மேலறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையில், கேரள ரெவின்யூ போர்டு உறுப்பினர் திரு. கே. சி. சங்கர நாராயணன் அவர்கள் மங்கல தேவி கோயில் கேரள எல்லைக்குள் அமைந்துள்ளது என்றும் சர்வே செய்து நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், இக்கோயிலின் கிழக்குச்

1981 ஏப்ரல் 10]

(திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்)

சுவரும், மேற்குச் சுவரின் சால்பங்கும், குளங்களும் தமிழ்நாட்டினர் எல்லைக்குள் இருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்ததாக ஒரு மலையாள நாளிதழில் செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதே இதழில் கேரள அதிகாரிகள் அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு, சர்வே செய்வது போன்ற படமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே, இது குறித்து மீண்டும் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் விரைவான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ள விருக்கிறோம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே—கண்ணகி கோயில் சம்பந்தமாக கேரள அரசுக்கும் தமிழ்நாடு அரசுக்கும் எழுந்துள்ள சர்ச்சை எந்த ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பமானது? மேற்படி சர்ச்சை ஆரம்பமாவதற்கு முன்பு தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையும், சர்வே துறையும் மேற்படி ஆலயம் தமிழகத்திற்குப் பாத்தியப்பட்டது என்று அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளனவா? மேற்படி அறிக்கையின் நிமித்தம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியவிரும்புகிறேன்?

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களை, இந்தக் கண்ணகி கோயில் உரிமை விவகாரம் 1971 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கேரள கல்வித் துறை அமைச்சருக்கு நேர்முகக் கடிதம் ஒன்று எழுதி, அது கேரள எல்லைக்குள்ளே இருக்கின்ற கோயில் என்று குறிப்பிட்டு அதைத் தமிழகத்திற்குத்தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலேயிருந்துதான் அந்த விவகாரம் தொடர்கிறது. ஆனால், பின்னாலே, சர்வே நிபுணர்கள், எல்லை நிபுணர்கள், அதை ஆராய்ந்தபொழுது, அது தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லைக்குள்ளேதானிருக்கிறது என்பது நிச்சயமாக வரையறுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் நடந்து கொண்டிருந்தபொழுது, 1975 ஆம் ஆண்டு கேரள மாநிலத்தினுடைய சர்வே இயக்குநரும், நம்முடைய சர்வே இயக்குநரும், அதைப் பற்றி ஒரு கூட்டத்திலே விவாதித்து, நம்முடைய தமிழக சர்வே இயக்குநர் ஆதாரங்களையெல்லாம் வைத்தபொழுது, அந்த நிகழ்ச்சியின் குறிப்புகளில்—மினிட்சிலே—கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி கையெழுத்து போடாமலே சென்று விட்டார். அதற்குப் பிறகு 1976 ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலிருந்தபொழுது, அன்றைக்கிருந்த ஆளுநர் சுகாதியா அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, உன்துறை அமைச்சருக்கு எழுதி, உள் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்திய அரசின் சார்பிலே, தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை Director General of Central Archaeology அவர்களையும், Deputy Surveyor General அவர்களையும், இரண்டு மாநில ரெவின்யூ செக்கரட்டரிகளையும் ஒரு குழுவாக வைத்து, அந்த இடத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டு

(திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்) [1981 ஏப்ரல் 10]

மென்று தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பரிசீலனையும் நடைபெறாமல் தள்ளிப் போட்டுப்பட்டு வந்தது. பிறகு பருவ நிலை சரியாக இல்லை, பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றார்கள். பருவநிலை தேர்ந்த பிறகு, கேரள அரசாங்கம் திடீரென்று அங்கே ஒரு சாலை போட ஆரம்பித்தது. அந்தச் சாலை போட்டு முடிந்ததற்குப் பிறகு பார்க்கலாம் என்றார்கள். சாலை போட்டு முடிந்ததற்குப் பிறகு நாம் நம் முடைய முன்னாள் வருவாய்த்துறை உறுப்பினர் அவர்களை, அங்கேயிருக்கிற வருவாய்த்துறை உறுப்பினரோடு அதைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்று அனுப்பியபொழுது, கேரள வருவாய்த் துறை உறுப்பினர் பேசுவதற்கு மறுத்து விட்டார். அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய இந்தியப் பிரதமர் அவர்களுக்கு எழுதி, இப்பொழுது இந்திய உள்துறை அமைச்சர் கேரள முதலமைச்சருக்கு எழுதி முன்னாலே 1976-ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் குழு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் கேரள அரசைச் சேர்ந்த வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் அந்தப் பகுதிகள், கேரள எல்லைக்குள்ளே தானிருக்கின்றன என்கின்ற ஒரு அடிப்படையற்ற செய்தியைப் பொதுவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-வது ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 15 ஆம் தேதி இடுக்கி கலெக்டர் அவர்களும் அடிஷனல் சர்வேயர் அவர்களும் சர்வே செய்து, கேரள அரசுக்கு அந்தக் கோயில் சொந்தமென்றும் பாண்டிய அரசர்கள் காலத்திலே கில்ஜி படையெடுப்பின்போது தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளத்துக்கு வந்த பூஞ்சாற்றில் தம்புரான் என்பவரால் இந்தக் கோயில் கட்டப்பட்டது என்றும், கேரளத்திற்கே உரித்தான கலை நுணுக்கத்தோடு இக்கோயில் கட்டப்பட்டது என்றும் சொல்கிறார்களே அது உண்மையா? கேரள அறநிலையத் துறை அங்கே பிரமாண்டமான சிலை வைக்கவும் முயற்சி செய்கிறார்களே, அதைத் தமிழக அரசு தடுத்து நிறுத்துமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வந்த அதிகாரிகள் அப்படிப்பட்ட செய்திகளைத் தெரிவித்ததாக மலையாளப் பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்திருக்கின்றது. அந்தச் செய்திகள் அடிப்படை அற்றது. ஆதாரம் அற்றது, மேலும் 2 மாநிலங்களின் அரசுகள் அளவிலே மத்திய அரசின் துணையோடு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கின்றபோது, இடையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இங்கே வந்து அந்த நில அளவுகளை எல்லாம் பார்த்து அப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான அடிப்படையின் செய்திகளை வெளியிடுவது என்பது அது ஆட்சிக்கோ அல்லது நிர்வாகத்திற்கோ உகந்ததல்ல.

1981 ஏப்ரல் 10] (திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்)

அவர்கள் ஏதோ ஒரு புதிய கதையை அங்கே சொல்லி, யாரோ கல்ஜி படையெடுப்பின் போது வந்த ஒருவர் அமைத்ததாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் தெளிவாக 1883 ஆம் ஆண்டு வனத்துறை மலம் அளிக்கப்பட்ட நோட்டீஸ்கேஷனிலே எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு, நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அது நம்முடைய வண்ணாத்திப் பாறை ரிசர்வ் பாரஸ்டிலே இருக்கிறது என்கின்ற வரை படங்கள் எல்லாம் தெளிவாக இருக்கின்றன. அதை இந்திய சர்வே துறையினர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வெளியிலே சொன்னால் உண்மை வெளிப்பட்டு விடும். பிரச்சினை தீர்ந்து விடும். அவர்கள் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் கேரள அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான தகவலை, அதிகாரிகள் மட்டத்திலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அது வருத்தத்திற்குரியது. அதை கேரள அரசின் கவனத்திற்கு நம்முடைய அரசு கொண்டு வர இருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர இருக்கின்றது.

அவர்கள் ஒரு புதுக் கதையைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆண்ட தமிழ்ப் பெரு மன்னன் ராஜராஜன் அவர்களுடைய கல்வெட்டுக்கள் காணக் கிடக்கின்றன. ராஜராஜன் கல்வெட்டிலிருந்து தொடர்ந்து 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் கோவிலுக்குத் தமிழ் மன்னர்கள் சோழன், பாண்டியன், ஆகியோர் கொடைகள் அளித்திருக்கிறார்கள். இவற்றைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுக்கள் அந்தக் கோவிலிலே உள்ளன. இவைகள் தமிழ் மொழியிலே உள்ளன. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் ராஜராஜ சோழன், 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வல்லபப் பாண்டியன், 13 ஆம் நூற்றாண்டில் மாறவர்மன், சுந்தரப் பாண்டியன், 14 ஆம் நூற்றாண்டில் குலசேகரப் பாண்டியன் ஆகியோர் கல்வெட்டுக்கள் இந்தக் கோவிலிலே உள்ளன. இந்தக் கல்வெட்டுக்களை 1965-66-லே மத்திய அரசு கல்வெட்டுத் துறையினர் படி எடுத்துள்ளார்கள். அவர்கள் படி எடுத்த போது இருந்த ராஜராஜன் கல்வெட்டுக்கள் இப்பொழுது அங்கே இல்லை. உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைத் தவிர இந்தக் கல்வெட்டுக்களில், குலசேகரப்பாண்டியன் கல்வெட்டிலே இத் தேவிக்கு அமுது படைக்க நிலம் கொடுத்ததைக் கூறுகிறது. அந்தக் கல்வெட்டில் மாசாத்துவான் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலம்பில் கோவலன் தந்தை மாசாத்துவான் என்று கூறப்பட்டுள்ளதும் இங்கே நினைவு கொள்ளத் தக்கது. ஆகவே, எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டதன் படியும், அங்கே இருக்கின்ற கல்வெட்டுக்களின் படியும் அது தமிழகத்திற்குத் தான் சொந்தம் என்பது ஐயமற நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மத்திய அரசு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், கேரள அரசைச் சார்ந்த ஒரு

(திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்) [1981 ஏப்ரல் 10]

வருவாய்த் துறை அதிகாரி, இந்த நிலையிலே அறிக்கைகள் தருவதும், கருத்துக்கள் தரப்படுவதும், கண்டனத்திற்குரியது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு, கி. 1981 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 37/1981)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்தச்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை “சட்ட முன்வடிவு எண். 37/1981)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற விதி 100-ல் உள்ள 1-வது பிரிவைப் பற்றி விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களை, இந்த சட்டத்தின் மீது நான் 6-ந் தேதி காலையில் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அது தமிழ்நாடு 1937 ம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவு என்பதை, தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மது விலக்குச்சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கான சட்ட முன்வடிவு என்று திருத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் எனக்கு என்ன கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 100-ம் எண் விதியின்படி இது பொருள் வரம்புக்கு உட்பட்டதாக இல்லாத காரணத்தால் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் என்ன கேட்கிறேன் என்றால் 100-ம் எண் விதியின்படி சட்ட முன்வடிவு அல்லது தீர்மானத்தைக் கொண்ட வரப்படும் திருத்தம் அதற்குத் தொடர்புடையதாகவும் அதன் பொருள் வரம்புக்கு உட்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 11.00]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் விதிகளை சரியாகப் படித்துப் பார்த்தால். ஒரே வரியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

An Amendment must be relevant to and within the scope of the subject matter *

* 1981-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.